

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ŘÍJEN 2012

č. 8

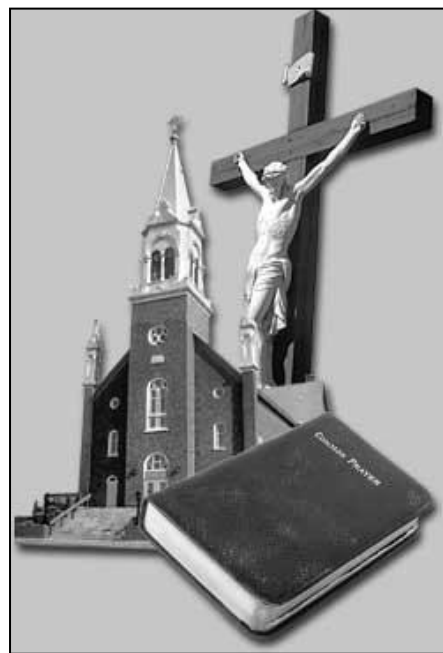
OBRÁCENÍ

Milí přátelé,

tentokrát se chci s Vámi podělit o pár řádku z dopisu jedné narkomanky Vladky, který mi přišel před několika dny z Itálie. Setkali jsme se před čtyřmi lety na Šumavě v restauraci, kde pracovala jako číšnice – nevěřící, žijící s přítelem... Zásluhou majitelky restaurace se dostala na Slovensko, kde absolvovala několika měsíční přípravu a pak vstoupila do komunity pro závislé Cenacolo. Před dvěma lety byla pokřtěná. O letošních Svatodušních svátcích vstoupila do řádu, který založila matka Elvíra. Její případ názorně poukazuje na to, jak se člověk může změnit po setkání s Kristem.

„Připadá mi to jako bych otočila novou stránku v mém životě. Hodně věcí se změnilo a určitě se ještě změní. Je pravda, že taky dost věcem ještě nerozumím, ale všechno má svůj čas. Ale nejdůležitější je, že v srdci cítím, že jsem na správném místě. Na místě, které mi Pán připravil ještě předtím, než mi dal život. Cítím poprvé v mém životě, že jsem opravdu svobodná, dokážu otevřít srdce a milovat, a cítím, že teď jsem poznala, co je největší bohatství

na světě, je to Ježíš Kristus. Je to zvláštní, když se nad tím zamyslím, protože naše sliby jsou: čistota – a já nikdy jsem nedokázala otevřít srdce a milovat, tak jako teď v tomto čase. Chudoba – a já cítím, že mám to největší bohatství na světě – našeho Pána. Poslušnost – a já se poprvé v životě cítím svobodná. Čím dál, tím víc si uvědomuji: čím víc daruješ, tím víc můžeš pocítit Boží Lásku. Tolik zázraků, co jsou kolem nás, jen my si jich kolikrát nevšimneme, zůstáváme slepými. Pán je Láska a miluje nás natolik, že se obětoval a dal svůj život za naši svobodu. Uvědomuji si to, když se zamyslím nad celým svým životem: to kde jsem byla, jak jsem žila a to,

kde jsem teď. Z jedné strany se nad tím musím zasmát a také vidím, jaký zázrak udělal Pán v mém životě. Z druhé strany si uvědomuji, že tahle cesta nebude až tak jednoduchá právě pro moji minulost. Tím, že jsem žila dost dlouho v té tmě a byla jsem otrokem zla, mi to nenechá projít jen tak v pokoji. Ale jak je napsáno v Bibli, ty úzké dveře jsou ty správné, jediné tam mně čeká ta opravdová radost. I náš Pán musel projít tou křížovou cestou, vytrpět všechnu tu bolest, být ukřížován proto, aby mohl být potom vzkříšen. Jsem moc šťastná, protože naše sestry po nějakém čase jdou všechny na misie. Pro mne je to největší přání, které mám – ne promiň, pravda je, že první přání je to, že chci darovat celý můj život Pánovi – a druhé přání jsou ty misie. Věřím, že vše, co Pán mi

postaví do cesty je dobré pro můj život. Pán mně vyvedl z otroctví, pomohl mi získat důvěru a víru v krásnější život, osvobodil mně odevšeho zla uvnitř a odpustil mi jako Marii Magdaléně všechny mé hříchy tak, že jsem se stala svobodná a plná lásky vůči Pánovi a já chci Ho následovat po celý svůj život. Pán mi ukázal a ukazuje, že Láska je z oběti. Jako když při poslední večeři umýval nohy svým učedníkům, aby jim ukázal, že opravdová radost je sloužit a milovat druhé.“

Přeji Vám i sobě, aby i tyto říjnové dny byli pro nás bohaté na osobní setkání s Kristem. S tím, který i nás zve k neustálé obnově, ke službě, k lásce.

P. Quirin, OPraem

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

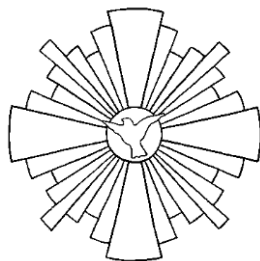

Holubice – titul Ducha svatého

Podle vidění při Ježíšově křtu, se stala holubice nejznámějším obrazem Ducha svatého (srv. Mt 3,16). Při výkladu scény je snadné vzpomenout si na text Genese o prvním stvoření, který říká, že Boží Duch se vznášel nad vodami; křest je „druhé stvoření“. Holubice byly jediní ptáci, kteří směli být v jeruzalémském chrámu obětováni. Symbolizovaly čistotu a prostotu (srv. Mt 10,16).

Protože holubice přilétávaly shůry a vzlétaly k nebi, staly se pro duchovní autory symbolem modlitby.

Když se modlíme, jsme uváděni do věčného rozhovoru mezi třemi božskými

Osobami, což by bez přispění svatého Ducha nebylo možné. Teofán Zlatovrství vysvětluje trojí rozdělení člověka, jak je znájí Otcové, v tomto smyslu: Máme tělo, duši a Ducha svatého. Tělo se žije, dýchá, pohybuje. Duše myslí, chce, cítí. Charakteristická činnost Ducha je modlitba, kterou lze nazývat „dýcháním Ducha“. Tělesným dýcháním proniká kyslík do krve a ta jej přenáší do celého těla. Tímto způsobem modlitba vstřebává Ducha svatého a dává mu pronikat do veškeré naší činnosti. Duch je jako oheň, který hoří v srdci. Aby oheň neuhasl, potřebuje vzduch. Modlitba rozdmýchává tento plamen.

V liturgii se užívá po slovech proměnění chleba a vína, také tzv. *epiklesis*, výslovné vzývání Ducha svatého, aby sestoupil na dary, položené na oltář, a na lidi, kteří stojí kolem. Tím se Vyjadřuje základní pravda, že žádná modlitba – tedy ani eucharistická modlitba – by nebyla účinná, kdyby se, jak říká Origenes, sám Duch svatý neobracel našimi slovy k Otci, kdyby nevolal ve skrytu Abba, Otče (srv. *Gal 4,6*). Volá mocněji než my, jeho hlas takřka překrývá naše slabounké volání. Tímto způsobem Origenes vysvětluje, že v každé modlitbě prosíme o lepší věci, než jsme sami s to pochopit. Ke každé modlit-

bě tedy patří *epiklesis*, prosba, přání, aby se Duch svatý modlil s námi. V nejdůležitějších obřadech liturgie se zpívá hymnus „Přijď, ó Duchu přesvatý!“

Každá modlitba, byť sebekratší, má tedy nekonečný výhled. Lidským slůvkem nebo zbožným citem srdce pronikáme do života Nejsvětější Trojice, do božského světa, kde vládne jen štěstí a kde se rozhodují za naší spolupráce osudy celého vesmíru.

*Z knihy T. Špidlíka:
Znáš Ducha svatého?*

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

ZACHARIÁŠ (kněz)

Socha svatého Zachariáše je v kostele sv. Kříže u dominikánů po levé straně obrazu sv. Anny na levé straně kostela, před kaplí sv. Dominika.

Svatý Zachariáš byl otec svatého Jana Křtitele. Byl knězem z třídy Abiášovy (Lukáš 1,5) kdesi v Judských horách, patrně v dnešním Ejn Keremu či v Hebronu. Jeho manželka Alžběta pocházela z rodu Áronovců a byla příbuznou Panny Marie.

Příběh podle evangelia svatého Lukáše (L 1,5–25,57–80) je velmi obdobný osudu rodičů Panny Marie, Svatého Jáchyma a svaté Anny. Rovněž nemohli po dlouhou dobu mít děti.

Když třída Abiášova byla v Jeruzalémě k vykonávání svých kněžských povinností, padl los

na Zachariáše, aby položil zápal a obětoval kadidlo. V chrámu se mu zjevil archanděl Gabriel a oznámil narození syna. Na žádost o znamení, aby mohl uvěřit, oněměl Zachariáš až do doby, než narozené dítě při obřízce pojmenovali.

Dítě dostalo jméno Jan, což znamená „dar Boží“. Jan se pak stal jedním z proroků, kteří připravovali lid na příchod Ježíše Krista. Sám Kristus se na začátku své pouti nechal od něho pokřtít. O dalších osudech jeho rodičů není nic známo.

Panna Marie v domě Zachariáše a Alžběty pobývala tři měsíce. (L 1,39–56)

Rovněž islám věří v existenci Zachariáše jako otce Jana Křtitele a řadí jej mezi své proroky.

O úmrtí jakéhosi Zachariáše promlouvá Ježíš k farizeům dle Matouše a (znovu) Lukáše, není však zcela zřejmé, zda jde o téhož Zachariáše. Podle obou byl zabit farizeji mezi oltářem a svatyní (chrámem). Mnohé prameny ztotožňují tohoto Zacharijáše se Zachariášem, který

byl ukamenován na chrámovém nádvoří (2Pa 24,20), synem velekněze Joiady. Matoušovo evangelium by naopak ukazovalo na proroka Zacharijáše, syna Berekjáše, proroka z knihy Zachariáš.

(Převzato z Internetu)

CHARITA

STALO SE:

Den sociálních služeb

Ve středu 5. září 2012 proběhl na Horním náměstí Den sociálních služeb. Návštěvníci se mohli seznámit se sociálními službami, které poskytují organizace působící na Znojmsku. Všechny služby představila i Oblastní charita Znojmo. Bohatý program byl zajímavý pro malé i velké. Nakonec se všichni mohli těšit z vystoupení Petra Bendeho.

Den otevřených dveří v Domově

V pátek 7. září 2012 proběhl v Domově pro matky a otce v tísní Den otevřených dveří, který se konal u příležitosti 15. výročí založení Domova. Za účasti odborné veřejnosti a novinářů se slavnostního zahájení ujal místostarosta Jan Grois. Pro všechny bylo připraveno občerstvení a malé překvapení.

POZVÁNKA:

Dýňová stezka

Srdečně Vás zveme na další ročník **Dýňové stezky**, která se uskuteční **19. října 2012**. Sraz účastníků bude **od 18:30 do 20:00 hod.** vstup do parku na Komenském nám. na rohu ulice Kovářská - u lékárny. Na všechny děti, které se stezky zúčastní, čeká malý dárek, rodiče si mohou zakoupit výrobky uživatelů našich zařízení. Spoustu zábavy si tu užijí děti i dospělí. Přijďte se podívat!

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

„...jako i my odpouštíme těm, kteří se provinili proti nám.“ (Mt 6,12)

Není člověk, který by mohl prohlásit, že mu nikdo nikdy neublížil. Každý si uvědomuje, že mu bylo v životě ukřivděno, že ho někdo zranil slovem nebo skutkem. A na takové zranění jsou zvláště citliví nemocní a staří lidé, kteří bývají dlouhé hodiny sami a kteří se stále vrací k tomu, co prožili. Víc se vrací k tomu, co bylo bolestné a na co vzpomínají už třeba mnoho roků.

Jediná cesta, jak se zbavit takových bolestných vzpomínek, spočívá v odpuštění tomu, kdo zranění způsobil. Není to snadné, ale je to nutné a jistě účinné, protože odpuštění přinese do duše pokoj a spokojenost. Odpuštění je věcí rozumu a svobodné vůle. Člověk musí chtít odpustit to, čím mu bylo ublíženo, a zapomenout na předmět křivdy.

Každý, kdo se na sebe dívá spravedlivě, si uvědomuje, že i on sám zranil druhé lidi. Někdy neúmyslně, neopatrností a nedomyšlením důsledků svého jednání. I takové jednání může druhého člověka hluboce zranit. Každý z nás však chce, aby mu lidé odpustili všechno, čím je zranil, a jednali s ním tak, jako kdyby k ničemu špatnému nedošlo. Když chceme takové jednání od druhých lidí, musíme jednat stejně a dokonale odpouštět druhým všechno, čím nás zranili. Tím, že přerušíme řetěz vzájemného ubližování, pře-

rušíme zlo a zabráníme jeho šíření ve společnosti.

Máme si často uvědomovat, že když se modlíme, Otče náš, vyslovujeme prosbu, aby nám Bůh odpustil tak, jak my odpouštíme druhým lidem. Plyne z toho, že když neodpouštíme, nemůžeme čekat odpuštění.

Když se kriticky a objektivně podíváme na to, čím nám bylo ublíženo, uvědomíme si, že podstata toho, čím nám bylo ublíženo, je nepatrná, že v celé záležitosti hrála roli naše pýcha a naše uražená ješitnost. Toto poznání nás může vést k rozhodnutí dokonale odpustit tomu, kdo nám ublížil, zapomenout na to a obnovit normální vztah k tomuto člověku. Není to snadné, ale je to nutné, když chceme mít ve své duši klid a skutečný pokoj. To jsou hodnoty, které stojí za přemožení naší pýchy a uražené ješitnosti. Můžeme si také uvědomit, že nevíme, kolik příležitostí budeme mít v budoucnosti, nevíme, jaké budou okolnosti. Čím dříve srovnáme všechno, co narušuje náš vztah k lidem, tím budeme ve své duši spokojenější a vyrovnanější. Když budeme mít dobrou vůli, Bůh nám usnadní všechno, co se nám bude zdát těžké, a ovlivní nejen nás, ale i toho, s kým budeme jednat.

o. J. Šik

(Převzato z časopisu „Tomášek“)

Momentky ze života Jana Pavla II.

Při jeho poslední hospitalizaci koncem února 2005 mu chirurg oznamuje, že ho čeká tracheotomie: „Je to jenom malá operace!“ „Přijde na to, jak pro koho.“ Smysl pro humor až do konce. (*D. Ange*)

JUBILEJNÍ ROK 2013 – Sv. Cyrila a Metoděje

Cyrlometodějské dílo

Cyrlometodějské dílo je rozsáhlé, až neuvěřitelně velké. I když víme, že se skládá z částí, které vyšly z

ruky jednoho či druhého, je to jednoduše, takřka nedělitelné společné dílo obou. O vzájemném vztahu bratří víme málo, vlastně jen, že

Metoděj svého mladšího bratra plně respektoval, jak při misii k Chazarům, tak v jeho prosbě vytrvat na Moravě. Nikde se nemluví o tom, že by se byli milovali, i když je to nasnadě. Co je pojilo a vedlo, byla táž hluboká víra a služba Bohu a lidu Božimu, tj. církvi. Vzácně se při ní doplňovali díky odlišné povaze, zkušenosti i zaměření.

Povrchnímu čtenáři cyrlometodějské literatury od nejstarších dob podnes mohlo by se zdát, že velkomoravské dílo je dílem Metodějovým a Konstantin byl spíše v pozadí stojící vědec a neocenitelný rádce. Jinému mohlo by se zase zdát, že velikánem byl právě Konstantin, který zanechal dílo dodnes trvajícím, a Metoděj byl spíše velkou postavou své doby, po němž nám zůstalo kromě dějinné paměti podstatně méně. Obojí je nesprávné, protože jejich dílo je skutečně společné a nedělitelné.

Společným dílem byla již misie do Bagdádu a k Chazarům. Císař měl dobré důvody, proč s Konstantinem posílal i jeho bratra. Společným dílem pak byla veškerá práce na Moravě. Je třeba správně

uvidět, že oba bratři byli rovnocenní v teologickém vzdělání, což poznáváme z toho, že Konstantin obhájil potřebu slovanské liturgie a Metoděj svou pravověrnost, a to až po Cyrilově smrti. Obojí vyžadovalo velkou erudici. Touž teologickou připravenost prokázali i překladem Písma, protože překlad Písma zdaleka není jen otázkou jazykovou. Oba byli skvělými stylisty, což dokládá nejen jednoduše překladu, ale i texty, které vytvořili sami. Nic na tom nemění, že Konstantin měl ducha básnického a Metoděj se vyjadřoval stručně, prostě a právnicky přesně. Konstantin básníka poznáváme autorsky na jeho Proglasu, Metoděje právníka a státníka na jeho zákoníku. Oběma to bylo vlastní, protože i v hodině smrti se Cyril loučí básnivým chvalozpěvem na Boha Stvořitele, Metoděj jedinou větou žádal, aby mu Bůh odpustil hříchy.

Proberme nyní jejich dílo krok za krokem. V oblasti teologické jde o Konstantinův přínos ve sporu o ctění obrazů a objasnění problému rozdílnosti ritů v jednotě církve. Společným přínosem byly jejich výklady o Boží Trojici. Uvážíme-li, jak obtížné byly a jak dlouho trvaly práce na moderních překladech Písma, je jejich překlad téměř zázrakem. Současní badatelé správně usuzují, že na překladu pracovali i další kněží, kteří oba bratry doprovázeli. Tím ubylo na počtu stran, které připadaly na jednoho překladatele, ale přibyla práce s přípravou spolupracovníků, práce organizační a vždy obtížná práce redakční. Přeloženo bylo celé Písmo svaté kromě knih Makabejských. Nejde však jen

o rozsah přeložených textů. Jde také o kvalitu překladu. Rada badatelů už upozornila, že z jistého pohledu je to náš nejlepší překlad dodnes. Má totiž naprosto důslednou teologickou terminologii a celým dílem prochází úplná jednota slovníku a pojmenování. Bylo to umožněno tím, že náboženskou terminologii autoři při překladu poprvé vytvářeli. Museli ovšem být důslední. Druhou jejich výhodou bylo, že šlo o překlad prvý a že nemuseli přihlížet k nejrůznějším pozdějším teologickým

sporům, při nichž se terminologie nejen komplikovala, ale dokonce věroučně zamotala a vyhrotila. Při hodnocení kvality těchto překladů nesmíme opominout jejich dokonalou stránku prozodicko-eufonickou. Autoři si byli vědomi, že texty budou čteny nahlas a dokonce vřazeny do liturgie, a dbali na to, aby čtenář neměl potíže ani s výslovností, ani s rytmem.

P. Piřha

(Z knihy Svatí Cyril a Metoděj)

INFORMACE – bude vás zajímat

NIKODÉMOVA NOC - SETKEJ SE S JEŽÍŠEM V NOCI

Od **27. září 2012** se bude každý čtvrtý čtvrtek v měsíci konat v kostele Božího milosrdenství ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě Nikodémova noc.

Slavkovice: Nikodémova noc vzniká jako iniciativa otců pallotínů, kteří působí v brněnské diecézi při

kostele Božího milosrdenství ve Slavkovicích. Setkání začíná každý čtvrtý čtvrtek v měsíci mši svatou ve 20.00 hodin. Po ní bude následovat adorace do půlnoci, během které bude možné přijmout svátost smíření, nebo popovídat si s knězem.

Název „Nikodémova noc“ navazuje na farizeje Nikodéma, člena židovské rady, který přišel za Ježíšem v noci. Nápad uspořádat tuto akci souvisí také s projektem „Noci kostelů“ a „Noci zpovědnic“. Je to další způsob jak hledat a nacházet

cestu k Ježíši v dnešním uspěchaném světě.

Otcové pallotini zvou všechny do Slavkovic na Nikodémovu noc, která v roce 2012 proběhne v těchto termínech: 27. září, 25. října, 22. listopadu a 27. prosince. Pokud bude zájem o tuto formu setkání s Pánem, Nikodémova noc bude trvale zařazena do programu poutního místa ve Slavkovicích

(<http://www.biskupstvi.cz/2012-09-12-nikodemova-noc-setkej-se-s-jezisem-v-noci>)

Nikodémova noc také v katedrále na Petrově

Iniciativa otců pallotínů působících v brněnské diecézi při kostele Božího milosrdenství ve Slavkovicích, nazvaná Nikodémova noc, nachází odezvu také na dalších místech. Počínaje měsícem říjnem se Nikodémova noc uskuteční každý pátek v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla od 20.00 do 22.00 hodin.

Brno: Jak uvádí jeden z iniciátorů akce P. Wojciech Zubkowicz SAC: „K názvu Nikodémova noc nás inspiroval biblický příběh farizeje Nikodéma, člena židovské rady, který přišel za Ježíšem v noci. Nápad uspořádat tuto akci souvisí s projektem „Noc kostelů“ známým v České republice, a „Nocí zpovědnic“, která probíhá v Polsku. Je to další způsob jak hledat a nacházet cestu k Ježíši v dnešním uspěchaném světě.“

Nikodémovu noc se rozhodl po vzoru ze Slavkovic realizovat v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně její farář Petr Šikula. Prostor hlavního chrámu diecéze bude od 5. října nabízet každý pátek od 20.00 do 22.00 hodin příležitost k tiché adoraci, k modlitbě, k duchovnímu rozhovoru či svátosti smíření. „Jak dokládá zkušenost zbožného a moudrého Nikodéma, který své zásadní životní otázky probírá s Ježíšem v tichu noci, je noční zklidnění, které přichází po plném a aktivním dni, vhodným předpokladem pro duchovní rozhovor. Pozdní večerní a noční doba může snáze vyhovovat i těm, kdo jsou během celého dne zaměstnaní a vytížení a jen obtížně nacházejí čas k modlitbě a svátosti smíření,“ doplňuje P. Petr Šikula.

POZVÁNKA NA SETKÁVÁNÍ MAMINEK A DĚTÍ.

Tak nám pomalu začíná podzim a s tím i horší počasí na delší pobyt s dětmi venku. A kde se mohou děti potkávat, aby se učily vnímat kamaráda a maminky si mohly předávat zkušenosti, když na pís-kovišti je zima? No přeci v klubovně Rozhledna na faře u sv. Mikuláše. Pro děti je připravená herna plná hraček a pro maminky možnost občerstvit tělo i ducha. Bude-li zájem o nějaký konkrétní program, budeme se snažit vyhovět. Neváhejte a přijďte, využijte možnosti přijít do vlidného křesťanského prostředí! Těšíme se na vás každou středu od 9 - 12 h.

Bližší informace jindrakolarova@seznam.cz

DUŠIČKOVÉ VAZBY

Maminky z fary sv. Mikuláše Vás srdečně zvou 24. 10. v 18h na výrobu DUŠIČKOVÝCH VAZEB. Tvořit budeme v prostorách „Rozhledny“ s paní Marcelou Mašejovou. S sebou si vezměte věneček, chvojí, šišky, sušiny, vázací drát, nůžky. Pokud máte někdo trochu více sušin, budeme rádi, když je vezmete s sebou, abychom si je popřípadě mohli vzájemně vyměnit. Těšíme se na vás.

Ševčíková Marie

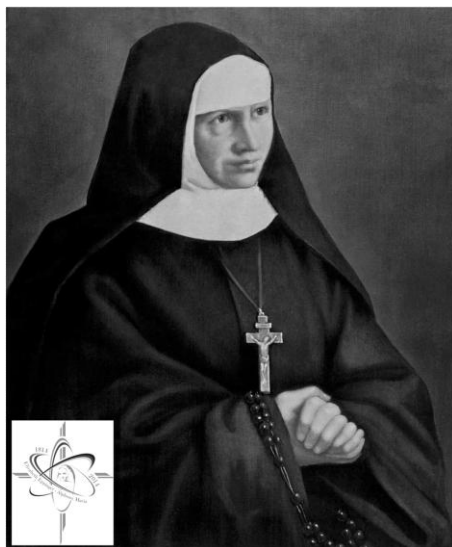
TŘÍROČNÍ PŘÍPRAVA NA 200. VÝROČÍ NAROZENÍ MATKY ALFONZY MARIE

9. září 2012 Kongregace sester Nejsvětějšího Spasitele spolu s dvěma dalšími kongregacemi, které též vychází z jejího duchovního odkazu, začíná tříletá příprava na 200. výročí narození zakladatelky kongregace.

Alžběta Eppingerová, řeholním jménem matka Alfonza Marie se narodila 9. září 1814. V roce 1849 založila Kongregaci sester Nejsvětějšího Spasitele v malém francouzském městě Niederbronn. Nechala se přitom vést Božím Duchem. Jeho volání přicházelo k ní už od dětství

prostřednictvím různých událostí jejího života, přes hluboko věřící rodinu, přes poměry v jejím okolí a v Církvi té doby. Se začínající industrializací v 19. století byla svědkem sociální a hospodářské situace, která čím dál víc odcizovala lidi a měnila jejich spolužití. Se svými současníky zakusila v jednoduché mnohočetné alsaské rodině chudobu, nejistotu, tělesné a duševní utrpení, ale zároveň tužbu po větší lidské důstojnosti a štěstí.

Matka Alfonza Marie dostala osobní dar Boží milosti – rozjímat o tajemství vykoupení, žít z něho a pomoci i jiným najít cestu k tomuto tajemství. Podle jejího příkladu jsou její sestry povolané rozjímat o Kristově životě, obzvláště o jeho utrpení, smrti na kříži a zmrtvýchvstání a svou činností dát lidem zakusit nikdy nekončící Boží lásku a milosrdenství, které se nám zjevilo v Ježíši Kristu.

Téma jubilea „Velikost jednoduchého života“ se bude trojroční přípravou táhnout jako zlatá nit' a bude se nacházet ve všech složkách slavení jubilea, když právě touto jednoduchostí byl poznačený celý život matky Alfonzy Marie.

Příprava na jubileum má být pro sestry všech tří kongregací obnovou duchovního života a apoštolské činnosti.

Tříroční příprava je rozdělena do dvou etap.

Obsahem přípravy 1. etapy probíhající od 9. září 2012 do 9. září 2013 je poznávání dějin Alžběty Eppingerové. Chceme se zaměřit na život naší zakladatelky, poznávat její dějiny, její sociální prostředí, její osobu, její životní zkušenost

a její rozhodnutí. Chceme se zabírat její osobností, lépe ji poznat a lépe ji porozumět. Dobré poznání ctihodné matky Alfonzy Marie je předpokladem hlubšího porozumění charizmy, abychom ji mohli podávat dále a tak poukázat na její aktuálnost. Cílem přípravy má být získání nového poznání a nového pohledu.

2. etapa přípravy bude trvat od 9. září 2013 do 9. září 2014 a jejím obsahem je Spiritualita ctihodné matky Alfonzy Marie. Cílem této druhé etapy je hlubší proniknutí do spirituality naší zakladatelky a dát jí v našem životě čoraz větší prostor. V našich Životních pravidlech v bodě 3 je napsané: „Duch sester Nejsvětějšího Spasitele má být duchem Ježíše Krista. Celý jejich život má směřovat k sjednocení s životem Krista Spasitele. Jeho duch je má oživovat a úplně proniknout, aby se projevil ve všech jejich skutcích a slovech. Každá sestra má být schopná říct s Apoštolem: (Gal 2, 20): ‚Už nežiji já, ale ve mně žije Kristus‘“. Po dobu této přípravné etapy budeme usilovat o to, aby se tato slova stávaly nejednou skutečnější v našem životě a konání.

Celou přípravou jubilea se zabývala komise, která byla sestavena ze sester všech tří kongregací. Tato komise připravila celkový obsah a průběh přípravy a materiály (různé texty, obrázky a prezentací) které mají pomáhat sestřím při samotné intenzivní přípravě na jubileum.

Tato tříroční příprava vyvrcholí v roce 2014 jubilejními slavnostmi

v Oberbronne - generálním domě Kongregace sester Nejsvětějšího Spasitele.

Informace o průběhu příprav na toto jubileum budou zveřejňovány na webo-

vých stránkách kongregace:

www.spasitelky.sk.

*sr. Petra
spasitelka*

SPE SALVI – dokončení

Výtah z encykliky o křesťanské naději papeže Benedikta XVI.

48: Základní křesťanské přesvědčení, že láska dosahuje až na onen svět i přes hranici smrti, zůstává zdrojem útěchy i dnes.

Kdo by nepocíťoval potřebu svým milovaným blízkým, kteří již prošli brannou smrtí, třeba jen náznakem projevit trochu dobroty, vděčnosti či poprosit za odpuštění?

A můžeme se ptát ještě dále: jestliže si můžeme „očistec“ jednoduše představovat jako očistu ohněm v setkání s Pánem, který současně soudí i vykupuje, jak může přitom ještě spolupůsobit ještě třetí osoba, a zvláště, je-li to osoba souzenému blízká?

Musíme si neustále uvědomovat: Nikdo nežije sám. Nikdo nehřeší sám. Nikdo nebude spasen sám.

Do mého života – myšlení, řeči, jednání i práce neustále proniká život druhých. A naopak: i můj život zasahuje do života druhých. V dobrém i ve zlém.

Proto moje prosba za druhého nemůže být druhému nikdy cizí, jakoby se ho netýkala. A ani smrt to nemůže změnit. Moje poděkování nebo modlitba za něj může představovat kousek jeho očistné cesty.

Nikdy není zbytečné, ani není příliš pozdě na to, abychom se dotkli srdce druhého. Naše naděje je ve své podstatě také nadějí pro druhé. Jen tak může být i mou skutečnou nadějí.

Zpracoval Ing. Simek

UMĚNÍ STÁRNOUT

Málokdo se raduje z toho, že stárne a své myšlenky na stáří většinou potlačujeme. Lidé mají ze stáří strach. *To*, že je člověk starý, není samo o sobě zásluha, ale zda se jeho stáří stane skutečnou hodnotou, závisí jen na něm, stárnout dobře je velké umění. Kdo vnímá jen omezení, která stáří přináší, kdo není schopen přijmout sebe sama v dané situaci, nebude prožívat radost, vděčnost a štěstí. Výzvy stárnutí

jsou hlavně tři: přijetí, opouštění, smíření. A v nich tkví i šance: Kdo se naučí akceptovat daná omezení meze, přijme sebe se svým stářím, může rozvíjet nové ctnosti, ke kterým stáří vybízí: pokoru, trpělivost, vděčnost, mírnost, pokoj. Kdo se naučí leccos opustit, bude znovu obdarován.

Anselm Grün

MILÝ TOME,

prozrazuješ mi v dopise, že už nejste s Nancy šťastni, a že uvažujete, nebylo-li by lépe s manželstvím skoncovat. Píšeš, že považujete za svou povinnost si o tom se mnou pohovořit, protože jsem vás odával.

Ano, vím, oč jde. Víím, že dva lidé, kteří přede mnou stáli před devíti lety a slibovali si, že se budou mít navždy rádi a vzájemně si pomáhat, se chystají připojit k šiku těch, kteří se – v počtu mnoha tisíc ročně – rozhodují k veřejnému prohlášení, že již nemají odvahu, inteligenci a ne sebebeckost žít spolu dál.

Říkáš, že už nejste s Nancy šťastni. – Ty opravdu věříš, že v manželství nebo v nějaké jiné životní instituci je možné zaručit trvalé štěstí? Copak nevíš, že každé manželství má své třecí plochy a že se během života tato napětí jen různě obměňují? Někdy se ptám, zda touha, aby věci šly právě tou cestou, jak my chceme, popřípadě rozmrzelost, že s tak neděje, není právě nemocí dneška?

V předminulé generaci bylo mnoho manželství, která se otřásala v základech. Ale tehdejší lidé nespíchali k rozvodovým soudům při prvním náznaku nesnázi. Považovali manželství za smlouvu a její porušení za urážku Boha a společnosti. Byli jako pionýři, kteří dobývali západ. Bylo stále více řek, které bylo nutno přebrodit a stále více pohoří, která bylo nutno překročit. Ale většina šla dál, až dosáhla cíle, který hledala.

Jsou případy, kdy lidé nechají dojít věci tak daleko, že manželství umře – a nic je nemůže vzkřísit. Nemyslím, že vy dva jste už dosáhl tohoto bodu. Ale určitě ho dosáhnete, jestliže nepodniknete něco konstruktivního – a to hned! Chci od vás v příštích dnech denně půl hodiny času. Ne-

zaručuji vám, že budou zábavné nebo snadné.

Vybavení je prosté: budík - nejlépe hodně hlasitý – dvě křesla a tichý pokoj, kde byste nebyli rušeni. Každý den jděte do toho pokoje spolu. Zavřete dveře a nařídte si budík, aby za 30 minut zazvonil. Postavte jej tak, abyste na něj oba viděli. Půl hodinu si rozdělte na pětiminutové úseky.

V prvních pěti minutách si promítněte do budoucnosti sami sebe. Každý si představte svůj život, jaký bude po rozvodu. Tome, uvaž, co se stane s mužem, když se rozvede: ztratí domov, pohodlí, intimitu, důvěrnost. Obvykle ztratí své děti, přinejmenším jejich společnost. Nancy, za 42 let svého kněžství mám zkušenost, že citově trpí žena rozvodem víc. Její pocit osobního neúspěchu je silnější a osamělost cítí více.

V dalších pěti minutách se snažte neposuzovat toho druhého, ale zkoumejte sami sebe. Položte si nepohodlné otázky: Nevystupňoval jsem konflikty? Neměl jsem přílišné požadavky? Neodmítal jsem smír? Nesvaloval jsem vinu vždy jen na druhého? Podle zákona pravděpodobnosti jsem se někdy musel mýlit i já! Jeden muž, který se také podrobil této zkoušce, mi řekl, že ke konci pětiminutových úvah se mu zdálo, jako by budík stále naléhavěji opakoval: sám, sám, sám, sám, sám...

Nyní však uvažujte dále: snad počítáte s tím, že se znovu oženíte nebo provdáte. Většina rozvedených to dělá. Nevezmete-li však na vědomí svou vnitřní nevyzrálou a nenaučíte-li se větší sebekázní a obětavosti, shledáte časem, že jste pouze vyměnili jeden souhrn citových problémů za jiný.

Dalších pět minut věnujte přemýšlení

o dětech. Snad jste přesvědčeni, že ovzduší rodinných neshod a nepřátelství je pro ně horší, než odloučení po rozvodu. Vždycky tomu tak není. Nepřátelství a nesoulad nejsou přece nevyhnutelné a nemusí pokračovat.

Prvních patnáct minut jste mlčeli, teď je čas k vzájemné sdílnosti. Přál bych si, abyste se střídali v hlasitém čtení úryvku Písma z 1. listu sv. Pavla Korint'anům (13,4-7). Ty čtyři verše obsahují nejhlubší definici lásky, jaká kdy byla napsána. Pochybují, že jste si někdy našli čas k úvaze o tom, co sv. Pavel míní, když říká: láska mnoho přetrpí, je laskavá, shovívavá, nedá se vyprovokovat. Nesnažte se o nich debatovat. Zavřete Písmo a těch pět minut jen přemýšlejte. – Teď je jistě vhodný čas pro vzpomínky. Vzpomeňte si každý na nějakou událost z minulosti, která byla ještě důkazem souladu a důvěrné blízkosti. Třeba chvíli, kdy jste spolu kráčeli ruku v

ruce, nebo kdy jste spolu proseděli noc u nemocného dítěte, nebo některé žertovné momenty. Pro poslední pětiminutový úsek vás žádám, abyste se zamysleli i nad další větou z Písma: „Upokoj se a věz, že já jsem tvůj Bůh!“ – Ať máte o Bohu jakékoli mínění, chci od vás obou, abyste mu nahlas řekli, co si myslíte, že se stalo špatně ve vašem manželství a jaký je na tom váš podíl viny.

Recept na vyřešení nejobtížnějších problémů? Cesta k jejich vyřešení vede právě skrze ně. To znamená, že když člověk na ně narazí, nevyřeší je útekem či předstíráním, že neexistují. Musí stát za pluhem, dokud se nedostane na konec brázdy. Dodává to odvahy, odhodlání a staví čelem ke skutečnosti.

Tento dopis poslal americký kněz manželům, které oddával.

Jeroným Filip Hofmann,

strahovský premonstrát, byl svým Stvořitelem povolán na věčnost. Zemřel ve věku 39 let po tragické nehodě dne 14. září 2012 o svátku Povýšení svatého kříže ve Fakultní nemocnici v Brně – Bohunicích.

Do premonstrátského řádu vstoupil 26. září 1997, slavné sliby složil 1. května 2002 a kněžské svěcení přijal 26. června 2003. Jako kněz působil ve farnostech Znojmo – Louka, Konice, Praha – Střešovice, Jihlava, Vyskytná nad Jihlavou a Rančívov. Ve Znojmě působil tři a půl roku

(2003 – 2007).

Pohřben byl 20. září 2012 a uložen do hrobu na řádovém hřbitově v Praze - Nebušicích. – R. I. P.

Otec Josef Stria

by letos oslavil své sté narozeniny. Pocházel z Meziříčka u Letovic, kde se narodil 5. 2. 1912. Ordinován byl v r. 1935 v Brně. Po vystředání několika působišť se stal nejdříve kooperátorem a poté duchovním správcem v nejživější znojemské farnosti u sv. Kříže. Byl to velmi schopný a vzdělaný kněz, výborný kazatel, který má velkou zásluhu

---

na udržení určité duchovní úrovně v krajně nepříznivých podmínkách. Jeho činnost mu také nakonec vynesla soudní proces a vězení. Pro Znojmo se odvolání této osobnosti velkou ztrátou. Později po znovuuvedení do duchovní správy byl P. J. Stria ustanoven kaplanem v Jemnici a nakonec vypomáhal jako důchodce v malé obci Třebětice v dačickém děkanátě. Tam také v r. 1991 zemřel a je pochován na malém vesnickém hřbitůvku. – R. I. P.

Ing. Jan Kalný

HRY PLNÉ VRAŽDĚNÍ DĚTEM UBLIŽUJÍ

Možná se vám to už také stalo. Maminka přijde domů a najde své dva chlapce s otcem u počítačové hry plné vraždění. Tedy u jednoho z těch perverzních videí, v nichž jde o to, aby hráč odpráskl co nejvíce lidí. Matky považují takové hry za ukrutné svinstvo, a proto je dětem zakazují. Ale tatínek má sám divokou střelbu rád a tvrdí, že přece ještě žádný psycholog nedokázal, že by takové hry dětem škodily. Matka je bezradná. Ona nepotřebuje žádný důkaz, že radost z krveprolévání je něco odporného. Ona nechce, aby se její děti bavily zabíjením. Ale co má dělat?

Pokud máte s tímto problémem také zkušenosti, rád bych vás ujistil: ano, „zabijácké“ videohry jsou perverzní. Hrou se totiž dítě učí – dozvídá se leccos o světě a o sobě samém. Žádná hra jej nezanechá beze stopy. Když jsme jako děti hráli „Člověče, nezlob se“, učili jsme se při tom snášet rány. Naučili jsme se, jak je štěstí vrtkavé a že se svět nezboří, když člověk jednou prohraje. Později jsme se u „Monopolů“ učili zacházet s penězi a posuzovat riziko. To jsou všechno dosti užitečné věci.

Co se člověk naučí u videa plného násilí? Že je svět plný nepřátel a že jediné, co na ně platí, je kulka. Také se naučí, že není nutné se dlouho potýkat s problémy. Stačí jeden výstřel a věc je vyřízená. A navíc se ještě naučí, že nejlepší je nedívat se druhému do tváře. Možná bychom v ní totiž mohli spatřit smrtelnou úzkost, lásku toho člověka k životu, jeho zoufalství – a pak bychom možná nevystřelili. Ve světě zabijáckých her může být takové lidské pohnutí smrtelné. Smrtelné pro hráče. Smrtelné pro dítě. Je tedy lepší vystřelit.

Chlapec, který je s něčím takovým denně konfrontován, si zvykne na brutaliitu. A násilí mu působí místo odporu radost. To chcete? Pokud ne, promluvte si se svým mužem. A mluvte se svými dětmi. Zeptejte se jich, proč je půl světa na nohou, když nějaké dítě trápí žízalu, ale když dítě honí po obrazovce lidi a střílí je, všichni nad tím mávnou rukou. Proč chcete čekat až na nezvratné důkazy, že hry plné vraždění dětem ubližují?

Z knihy N. Wolfa Prokletý mobil

Jen Bůh nám dává šanci netopit se ve zlu, ale plout na vlně jeho lásky.

(V. Cíkrle: Stradivárky)

DRŽ JAZYK

Moudrý milovník nehledí tak na dar milujícího, jako na lásku dárce.

Hledí více na úmysl než na cenu daru, a milovaný sám je mu nade vše, co mu je darováno.

Tomáš Kempenský: Čtyři knihy o následování Krista

„Maminko, maminko, koukej, co ti nese!“ vykřikovaly děti a hrnuly se do před síně. Vracely se z dlouhé procházky, na kterou se s tátou vypravily hned po ránu. Byl krásný jarní den, jeden z prvních teplých a slunečných dnů po chmurné zimě. Vzduch svěže voněl, ptáci si mohli ztrhat plíce, jak zpívali, a zelenat se začínalo úplně všechno, snad i staré březové koště, co zůstalo přes celou zimu opřené na dvoře.

Já jsem s nimi nešla. Sluníčko mi totiž posvítilo na skoro už neprůhledná okna, na cáry pavučin nahoře v záclonách a prach všude po bytě. Zachvátila mne uklízecí horečka. Nejprve jsem vynesla peřiny na balkon na vzduch, pak jsem sundala záclony a nacpala je do pračky. Všechny květináče z okenních parapetů jsem odnášela do koupelny a ve va-

ně jsem je osprchovala. Bylo jich celkem dvacet dva. Pak jsem se pustila do mytí oken.

Než jsem umyla tři velká okna a prosklené balkonové dveře, záclony se dopraly. Hned jsem je pověsila. Nanosila jsem květináče zase zpátky na parapety a na závěr jsem ještě vyluxovala celý byt. Byla to fuška. Potom nastal nejvyšší čas připravit něco k obědu. Uvařila jsem česnečku a topinky.

Když jsem uslyšela volání dětí, vyběhla jsem je uvítat do před síně. Hned se ke mně hrnuly se zářivýma očima a červenými tvářičkami. A každé s kyticí. Jedna holčička sotva udržela náruč mladých zelených větví, druhá nesla kyticí fialek. Miluji fialky! Ale sotva jsem pohlédla k zemi, zamrazilo mne. Jejich botičky byly plné bláta, kamínků a písku. Jak kolem mne tancovaly se svými dary, všechno to rozšlapávaly na právě vyluxovaném koberci. Kousla jsem se do jazyka, abych nic neřekla. Nemůžu je kárat, když mi předávají dary. Přinesly mi dar, abych věděla, že na mne myslely. Nemůžu přece odmítnout jejich lásku. „No to je krása, děkuju vám,“ řekla jsem.

O darech s Hanou Pinknerovou

LÁSKA OČIMA DĚTÍ

ony to vědí nejlépe, jako nikdo jiný

(Z Internetu)

Láska je láska. Co je to láska? Skupina amerických odborníků položila tuto otázku dětem ve věku 4-8 let. Odpovědi, které dostali, byly krásnější a hlubší, než jak si všichni mohli představit.

Když dostala moje babička artritidu, nemohla se ohnout a namalovat si nehty na nohách. A tak jí je potom stále maloval

děda, dokud také neonemocněl na artritidu. To je láska. (Rebeca, 8 let)

Láska je to, co je s vámi v místnosti během Vánoc, když přestanete otvírat dárky a posloucháte. (Robby, 5)

Když se chcete naučit milovat lépe, začněte od někoho, koho nesnášíte. (Nikka, 6)

Jsou dva druhy lásky: naše a Boží. Ale Bůh miluje oběma způsoby. (Jenny, 4)

Když se mají dva rádi, zůstanou spolu, i když jsou z nich malá stařenka a malý

dědeček. Navzdory tomu, že se znají tak dobře. (Clare, 5)

Láska je to, co tě rozesměje, když jsi unavený. (Terri, 4)

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášteřem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.
- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.
- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.
- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.
- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.
- Každé druhé úterý v měsíci od 16. h do 17. h v kostele sv. Kříže **adorace za ochranu nenarozeného života**, (v zimních měsících ve farní kapli)
- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.
- Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 4. 10. čtvrtek před 1. pátkem – ve 20 h u sv. Mikuláše hodinová **adorace**.
- 5. 10. **První pátek** – v 8 a 17 h mše sv. u sv. Jana Křtitele; adorace a sv. zpověď od 14 h.

- 6. 10. **První sobota** – v Hl. Mašůvkách v 18 h **měsíční pouť**; novokněžské požehnání; autobus ze Znojma v 17 h.
- 7. 10. v 10,30 h **biřmování** v Šafově u Vranova n.D.
- 12. 10. v 17,30 h v katedrále v Brně **zahájení roku víry**.
- 13. 10. v 10 h v Praze u sv. Víta **blahořečení 14 františkánských mučedníků** z r. 1611 - Bedřich Bachstein a druhové.
- 13. 10. v 18,30 h měsíční pouť **v Pulkau-Bründelkapelle**; novokněžské požehnání P. Josef Novotný.
- 14. 10. v 8 h v Příměticích **posvícení**.
- 14. 10. v 15 h v Popické kapli **měsíční modlitba** za víru v příhraničí; pěší ve 14 h z Kraví hory.
- 20. 10. **svátek bl. Jakuba Kerna**, premonstráta z blízkého kláštera v Gerasu. Bohoslužba k jeho cti s procesím tam bude v 19 h; premonstráti zvou k účasti.
- 21. 10. při bohoslužbách **sbírka na misie**.
- 22. – 27. 10. denně v 17 h v Mariánské kapli na Hradišti **týdenní pouť**; v 17 h modlitba sv. růžence, v 17.30 h mše sv. a po ní mariánská pobožnost.
- 28. 10. začíná **zimní čas**, hodiny se posunou o 1 hod zpět, bude delší noc.
- 28. 10. bude v Hnanicích **pouť ke cti sv. Wolfganga**. Mše sv. bude v 10 h, po ní přátelské setkání u kostela s občerstvením. V Konicích, Šatově ani Havraníkách tuto neděli nebude mše svatá, všichni jsou zváni do Hnanic
- 1. 11. **Slavnost Všech svatých**: u sv. Kříže navíc v 10 h mše sv. (ostatní mše sv. jako ve všední den); u sv. Jana Kř. v 8 a v 17 h, sv. zpověď od 16 h.
- 2. 11. **vzpomínka na všechny věrné zemřelé**: u sv. Kříže navíc v 10 h mše sv. (ostatní mše sv. jako ve všední den).
- 2. 11. **první pátek**, u sv. Jana Kř. výstav Nejsv. svátosti a sv. zpověď od 14 do 17 h.
- 4. 11. ve 14.30 h mše sv. v obřadní síni na městském hřbitově ve Znojmě.

Růžencová pobožnost -

každý všední den v 7,30 h u sv. Jana Křtitele

Kněžské svěcení

Jáhen **Josef Kubeš**, který také působil u sv. Mikuláše (nyní v Mikulově) bude **vy-svěcen na kněze** v pátek 5. 10. v 17,30 h v Brně na Petrově; **primiční mši sv.** bude mít v neděli 14.10. v 15 h v Budči u Jemnice. **Ve Znojmě** bude mít mši sv. s novokněžským požehnáním v pátek 19. 10. v 17 h u sv. Mikuláše.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz

Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.

Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.

Tisk Tiskárna Wega, Znojmo
